Біла мисочка в блакитний горошок

«Ось і настав новий день, а чарівна миска знову не у мене», – зітхнула Фоксі, сидячи у вольєрі притулку.

Вже другий місяць поспіль собачка по кличці Фоксі живе у притулку та мріє про власну домівку і люблячих господарів. Та поки їй не щастить. Чого вона тільки не робила: і слухняно сиділа, і лащилась, і виляла хвостиком зі всієї сили – нічого не допомагало.

«Сьогодні, як тільки відкриють вольєр та випустять мене на прогулянку, спробую стрибнути на руки тому хлопцю з добрими очима в жовтому шарфі.

Він до мого вольєра аж двічі підходив, напевне, забере мене додому, – міркувала

Фоксі в очкуванні прогулянки. – А якщо і цього разу мене не заберуть, то вже точно вся справа у чарівній мисочці».

Справа в тому, що Фоксі помітила, що вже двічі до нових домівок забрали хвостатих саме з тих вольєрів, де стояла особлива біла мисочка в блакитний горошок. Як тільки черговий песик їхав з притулку до нової домівки, його чарівну мисочку ставили іншому чотирилапому, але Фоксі поки що не щастило.

Ось і зараз, як не стрибала Фоксі на хлопця у жовтому шарфі, як не тягнула його пограти, той обрав не її, а маленького кудлатого цуцика, якому останньому дісталась щаслива мисочка.

Після прогулянки Фоксі повернулась до свого вольєра та з нетерпінням чекала, коли ж будуть обирати нового господаря білої мисочки в блакитний горошок. Більш за все наша героїня сподівалась, що цього разу пощастить саме їй.

І ось настала ця відповідальна мить, господарка притулку зайшла до вольєра, де ще зранку сидів кудлатий чорний цуцик, взяла чарівну мисочку і попрямувала прямісінько до Фоксі. Не можна передати словами, як раділа в ту хвилину Фоксі, як вона ставала на задні лапки та виляла хвостиком, і не могла стримати швидкий стукіт свого серця.

Коли до вольєра Фоксі залишалось декілька кроків господарка притулку несподівано оступилась, похитнулась та випустила мисочку з рук. Мисочка дзвінко та шумно впала і розкололась на дві частини.

«Ой, як шкода, така була гарна мисочка в блакитний горошок», – сказала господарка.

Фоксі не могла повірити в те, що сталось, вона сподівалась, що не все ще втрачено, що мисочку склеять. Але господарка тільки підняла шматочки мисочки та викинула їх у смітник.

Того дня разом з чарівною мисочкою в блакитний горошок розбились всі сподівання Фоксі дочекатись свого нового господаря. Йшов час, з дерев опало листя, прийшла осінь.

Під час чергової прогулянки Фоксі почула веселий сміх дівчинки та хлопчика, які разом з батьками приїхали до притулку, щоб пограти з тваринами.

Натхненна радісним настроєм дітей Фоксі взяла у пащу свій улюблений м’ячик та побігла до малечі. Діти одразу зрозуміли, що їм пропонує пухнаста красуня, і розпочали веселу гру.

Через деякий час дітей покликали батьки і вони, погладивши Фоксі та кинувши їй останній раз м’ячик, побігли до дорослих. У цей момент Фоксі згадала про розбиту мисочку, опустила голову та хвостик, повернулась до свого вольєра і лягла на підлогу.

«Ех, якби в мене була чарівна мисочка», – подумала Фоксі, заплющуючи очі.

«Ось, ось вона, – почула знайомі дитячі голоси крізь сон Фоксі. – Це вона, давайте заберемо її, будь ласка. Вона найкраща!»

Фоксі не могла повірити своїм вухам, невже діти говорять про неї. Їй було лячно відкрити очі та побачити, що сім’я стоїть біля сусіднього вольєра.

«Її звуть Фоксі, вона потрапила до нас три місяці тому», – говорила господарка притулку.

По-тихеньку Фоксі почала розплющувати очі. Перед її вольєром стояли ті самі діти з батьками.

«Вона прокинулась, можна ми заберемо її додому вже зараз? Будь ласочка…», – загомоніли діти.

Того ж вечора Фоксі поїхала до свого нового дому з її люблячою родиною.

Та найбільший сюрприз чекав на Фоксі вдома. На кухонній підлозі вона побачила приготовану для неї білу мисочку у блакитний горошок.

«Все-таки мені допомогла саме чарівна мисочка», – подумала Фоксі.

Напевно, Фоксі б дуже здивувалась, якби дізналась, що насправді її нова мисочка мала зовсім не блакитний горошок, а фіолетовий. А Фоксі, як і всі собаки, бачила його блакитним через особливості собачого зору.